

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012446
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2114012446.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného X. N., nar. XX.X.XXXX v Z.-M. W., pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 2.11.2017, sp.zn. 2T/158/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného X. N., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 2.11.2017, sp.zn. 2T/158/2014 podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. okresný súd u obžalovaného X. N., nar. XX.XX.XXXX, zrušil výroky o vine a náhrade škody v bode I. rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2016 sp. zn. 2T/158/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.02.2017 sp. zn. 3To/92/2016, ktoré výroky nadobudli právoplatnosť dňa 28.02.2017, a to pre skutok právne posúdený ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

si v presne nezistenom čase v mesiaci február 2010 zaobstaral 2 ks falošných bankoviek nominálnej hodnoty 100,- Eur s rovnakým sériovým číslom S19315173472, ktoré v nezistenom čase a mieste a nezisteným spôsobom vyhotovil doteraz neznámy páchatel', o ktorých vedel, že sa jedná o falzifikát a následne týmito bankovkami zaplatil poškodenému V. I. za dovoz taxíkom, a to jednou dňa 15.02.2010 v čase približne o 00:30 hod. a druhou dňa 15.02.2010 v čase približne o 12:00 hod., pričom z posudku Národnej banky Slovenska vyplynulo, že vyššie uvedené bankovky sú falzifikát stupňa nebezpečnosti „5“ - nepodarený,

s tým, že obžalovanému bola uložená aj povinnosť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť B. I., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., ulica VI. H. XXXX/XX, ako právnenému nástupcovi poškodeného V. I., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 154,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ako aj bol B. I., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., ulica VI. H. XXXX/XX, ako právny nástupca poškodeného V. I., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces,

pričom pri viazanosti skutkovými zisteniami v bode I. zrušeného rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2016 sp. zn. 2T/158/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.02.2017 sp. zn. 3To/92/2016 uznal obžalovaného X. N. za vinného z pokračovacieho zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ si v presne nezistenom čase v mesiaci február 2010 zaobstaral 2 ks falošných bankoviek nominálnej hodnoty 100,- Eur s rovnakým sériovým číslom S19315173472, ktoré v nezistenom čase a mieste a

nezisteným spôsobom vyhotovil doteraz neznámy páchatel', o ktorých vedel, že sa jedná o falzifikát a následne týmito bankovkami zaplatil poškodenému V. I. za dovoz taxíkom, a to jednou dňa 15.02.2010 v čase približne o 00:30 hod. a druhou dňa 15.02.2010 v čase približne o 12:00 hod., pričom z posudku Národnej banky Slovenska vyplynulo, že vyššie uvedené bankovky sú falzifikát stupňa nebezpečnosti „5“ - nepodarený,

2/ si v presne nezistenom čase v mesiaci február 2010 zaobstaral falošnú bankovku nominálnej hodnoty 100,- Eur so sériovým číslom S19315173472 a falošnú bankovku nominálnej hodnoty 50,- Eur so sériovým číslom V20970229585, ktoré v nezistenom čase a mieste a nezisteným spôsobom vyhotovil doteraz neznámy páchatel', o ktorých vedel, že sa jedná o falzifikát a následne týmito bankovkami zaplatil poškodenému V. I. za dovoz taxíkom, a to 100,- € bankovkou dňa 18.02.2010 v čase približne o 19:51 hod. a 50,- € bankovkou dňa 18.02.2010 v čase približne o 21:29 hod., pričom z posudku Národnej banky Slovenska vyplynulo, že vyššie uvedené bankovky sú falzifikát stupňa nebezpečnosti „5“ - nepodarený,

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8,5 (osem a pol) roka, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu okresný súd zrušil

- výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.07.2016 sp. zn. 7T/54/2016, právoplatným dňa 22.10.2016, ktorým bol zrušený aj výrok o treste odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.03.2015 sp. zn. 7T/28/2015, právoplatným dňa 15.05.2015,

- výrok o treste odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.03.2015 sp. zn. 7T/28/2015, právoplatným dňa 15.05.2015,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť B. I., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., ulica VI. H. XXXX/XX, ako právnenému nástupcovi poškodeného V. I., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 274,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd odkázal B. I., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., ulica VI. H. XXXX/XX, ako právneho nástupcu poškodeného V. I., nar. XX.XX.XXXX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 897-903.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil tým, že nevedel, že peniaze, ktorými platil, sú falošné a nebolo jeho úmyslom, aby platil falošnými peniazmi. Obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou poškodeného V. I. a svedka B. M., ktoré v spojení s ďalšími na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi utvorili logickú reťaz dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného. Falošné bankovky mohli byť vytlačené (okopírované) na tlačiarni a papieri, ktoré mal vo vlastníctve a ktoré vydal svedok G. L. (viď znalecký posudok) a ktorý podľa vlastnej výpovede kopíroval všetky druhy papierových bankoviek do nominálnej hodnoty 100,00 € vrátane, pričom ich nemal všetky spočítané. Okresný súd neuveril zmenenej výpovedi svedka V. W. a ako pravdivú považoval jeho výpoveď z prípravného konania.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaný X. N. (aj v prípade skutku 2/) falošné peniaze dal do obehu ako pravé, a preto ho okresný súd uznal vinným zo spáchania ďalšieho čiastkového útoku (teda pokračovacieho) zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., keď boli naplnené znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný sa predmetného trestného činu dopustil jednoznačne vo forme priameho úmyslu (§ 15 písm. a/ Tr. zák.). Na strane obžalovaného X. N. tiež neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd pri zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil u neho jednu prítiažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - bol už za trestný čin odsúdený, ako to vyplynulo z jeho odpisu registra trestov, pričom bral do úvahy doposiaľ nezahladené odsúdenie pod sp. zn. 2T/77/2008 na podmienený trest, ktorý bol zrušený pri uložení súhrnného nepodmienečného trestu vo veci pod sp. zn. 5T/102/2008, ktoré odsúdenie obžalovaný doposiaľ nemá zahladené), ako aj k tomu, že mu bolo nutné uložiť len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom s poukazom na § 34 ods. 6 Tr. zák., dospel k záveru, že obžalovanému X. N. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 8,5 (osem a pol) roka (t.j. v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy prítiažujúcich okolností a použitie asperačnej zásady, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a zásady uvedenej v § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v sadzbe od 8 rokov do 13 rokov 4 mesiace, nakoľko u neho zistil splnenie podmienok na uloženie spoločného a súhrnného trestu) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako potrebné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Z hľadiska zásad na ukladanie trestov okresný súd zistil splnenie podmienok na uloženie spoločného trestu vo vzťahu k už právoplatnému rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2016 sp. zn. 2T/158/2014 (v bode I.) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.02.2017 sp. zn. 3To/92/2016, ktoré výroky (o vine a náhrade škody, pričom výrok o treste bol celý zrušený krajským súdom, a teda nebolo možné porovnať tresty, resp. uložiť „nie miernejší trest“ v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák.) nadobudli právoplatnosť dňa 28.02.2017, ohľadom ďalšieho čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu (skutok 1/), ako aj súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 7T/28/2015 a pod sp. zn. 7T/54/2016, resp. vo vzťahu k trestu uloženému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.03.2015 sp. zn. 7T/28/2015, právoplatným dňa 15.05.2015, a vo vzťahu k trestu uloženému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.07.2016 sp. zn. 7T/54/2016, právoplatným dňa 22.10.2016, v ktorých odsúdeniach boli skutky v súbehu so skutkami, ktoré tvorili pokračovací trestný čin v predmetnej trestnej veci, keďže boli všetky spáchané v období, ktoré bolo ohraničené prvým skôr pred nimi vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom (doručeným trestným rozkazom) vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/77/2008 (trestný rozkaz musel byť v prípade tohto odsúdenia obžalovanému doručený v období od jeho vydania, t.j. dňa 30.09.2008, do jeho právoplatnosti, t.j. do dňa 30.12.2008) a ďalším vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom (doručeným trestným rozkazom) vo veci vedenej pod sp. zn. 7T/28/2015 (ktorý mu bol doručený dňa 06.05.2015), a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výroky o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.07.2016 sp. zn. 7T/54/2016, právoplatným dňa 22.10.2016, ktorým bol zrušený aj výrok o treste odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.03.2015 sp. zn. 7T/28/2015, právoplatným dňa 15.05.2015, ako aj o treste odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.03.2015 sp.

zn. 7T/28/2015, právoplatným dňa 15.05.2015 (nakoľko zrušením súhrnného trestu vo veci 7T/28/2015 sa tento trest „ako keby obnovil“, pričom boli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu aj vo vzťahu k tomuto odsúdeniu, a preto ho súd zrušil ako druhý v poradí), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený spoločný a súhrnný trest za všetky trestné činy (skutky), ktoré boli v súbehu a ktoré spáchal obžalovaný, podľa názoru súdu zabezpečí v prípade obžalovaného najmä ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí tiež podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest bude nepochybne vyjadrovať tiež jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Okresný súd zároveň nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom na okolnosti, ktoré by mohli prípadne umožniť aj mimoriadne zníženie trestu, nepoukazoval v priebehu trestného konania ani sám obžalovaný.

Okresný súd ďalej odôvodnil aj výrok o náhrade škody a o odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 16.11.2017 na č.l. 905 spisu, ktoré odvolanie odôvodnil podaním zo dňa 5.12.2017 na č.l. 916 spisu.

V odôvodnení odvolania obžalovaný zotrval v otázkach viny na svojich doterajších vyjadreniach v odvolaniach predchádzajúcich. V otázke trestu mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k rozsudkom, ktoré uviedol vo svojom poslednom rozhodnutí Krajský súd v Trnave.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili všetky predvolané osoby s výnimkou poškodeného.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť, nakoľko rozhodnutie okresného súdu považuje za správne a zákonné.

Obhajca obžalovaného zotrval na písomne podanom odvolaní a doplnil ho len, aby súd prihliadol na mimoriadne zníženie trestu a to vzhľadom na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku. Navrhol zmenu rozsudku v zmysle odvolania ako aj podaného dnešného návrhu.

Obžalovaný sa pridržiaval vyjadrenia svojho právneho zástupcu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- prokurátorka okresnej prokuratúry podala dňa 4.12.2014 pod č. 3 Pv 108/10/2207 - 79 obžalobu na X. N. pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona
- okresný súd vydal dňa 22.11.2016 odsudzujúci rozsudok, proti ktorému podal odvolanie obžalovaný a okresná prokuratúra
- krajský súd rozhodol dňa 28.2.2017 o podaných odvolaniach tak, že podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v bode I/ vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v bode II/ v celom rozsahu, podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného X. N., nar. XX.XX.XXXX zamietol
- okresný súd vydal dňa 25.4.2017 odsudzujúci rozsudok, proti ktorému podal odvolanie obžalovaný
- krajský súd rozhodol dňa 22.8.2017 o podanom odvolaní tak, že podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 25.4.2017 sp.zn. 2T/158/2014

v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol

· okresný súd na hlavnom pojednávaní pred čiastočným zrušením rozsudku krajským súdom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného X. N., svedkov B. M., G. L., B. W., V. A., V. W., boli prečítané svedecké výpovede nebohého poškodeného V. I. a svedkov F. G., rod. Z., R. A. st., R. A. ml., Y. N. a B. W. ml., bol oboznámený znalecký posudok KEÚ PZ pod č. p.: PPZ-5457/KEU-BA-EXP- 2010 z č.I. 273-276, ako aj zápisnice o rekogníciách, posudky Národnej banky Slovenska a ďalšie listinné dôkazy.

Podľa § 319 Trestného poriadku : Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že sa predmetnou vecou zaoberal už vo svojom rozhodnutí a to dňa 28.2.2017 sp.zn. 3To/92/2016 ako aj dňa 22.8.2017 sp. zn. 3To/43/2017, kedy napadnutý rozsudok Okresného súdu v Trnave zo dňa 25.4.2017 sp. zn. 2T/158/2014 opätovne podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Podľa § 269 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní okresný súd oboznámil listinné dôkazy a v intenciách uznesenia krajského súdu opätovne vo veci rozhodol odsudzujúcim rozsudkom.

K výroku o vine k skutku v bode 2/

Krajský súd ustálil, že pokiaľ ide o skutok v bode 2/, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného v napadnutom rozsudku, krajský súd nepovažuje argumenty obžalovaného uvedené v jeho odvolaní za relevantné. V podrobnostiach odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/92/2016 zo dňa 28.2.2017, ako aj zdôvodnenie v odôvodnení rozsudku súdu I. stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Krajský súd len dopĺňa vo vzťahu ku skutku v bode 2/, že skutky v bodoch 1/, 2/ v zmysle obžaloby tvoria pokračujúcu trestnú činnosť a dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní súvisia aj s rozhodnutím o vine ohľadne v bode 1/.

Rovnako ako v bode 1/ aj v bode 2/ je zrejmé, že falošné bankovky mal obžalovaný od G. L., ktorý podrobne k tomu vypovedal v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný rovnako ako k bodu 1/ aj k bodu 2/ uviedol, že peniaze, ktoré od G. L. mal a ktorými platil, boli falošné, avšak on o tejto skutočnosti nevedel.

V tomto smere je potrebné opätovne poukázať na výpoveď poškodeného V. I., ktorý síce obžalovaného pri rekognícii nevedel označiť, avšak dal k dispozícii telefónne číslo, z ktorého mu zákazník volal dňa 18.02.2010. Ide o telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré bolo podrobené lustrácii, pričom z lustrácie bolo zistené, že ide o telefónne číslo evidované na osobu B. W.. B. W. bol následne vypočutý ako svedok, ktorý uviedol, že telefónne číslo používa jeho syn V. W.. Svedok V. W. pri svojom výsluchu uviedol, že obžalovaný si od neho požičal telefón so SIM-kartou písanou na jeho otca a zavolať si taxík na trase z Brestovian do Trnavy a naspäť. Neskôr sa mu tiež zdôveril, že za tento odvoz taxíkom zaplatil falošnými bankovkami.

Teda skutočnosť, že si obžalovaný zavolať taxík z telefónu evidovaného na osobu B. W. a zaplatil V. I. falošnými bankovkami, je objektívne preukázaná. Falošné bankovky boli podrobené analýze a posudkom Národnej banky Slovenska boli zaradené ako falzifikát stupňa nebezpečnosti „5“ - nepodarený.

Rovnako bolo preukázané, že jeden kus falošnej papierovej bankovky nominálnej hodnoty 100 Eur so sériovým číslom S 19315173472, ktorou bolo poškodenému dňa 18.02.2010 platné za odvoz taxíkom na trase Trnava - Brestovany a ktorú poškodený dňa 19.02.2010 vydal na účely trestného konania (č.I. 398), je z hľadiska posudku Národnej banky Slovenska totožný s falzifikátom 100 - eurových bankoviek použitých na platenie pri skutku v bode 1/ zo dňa 15.02.2010.

Aj v zmysle posudku KEÚ Bratislava boli všetky tieto falzifikáty 100 - eurových bankoviek použité pri skutkoch 1/ aj 2/ vyhotovené rovnakou technikou tlače na papieri zhodnej štruktúry, farebného odtieňa

a reakcie v ÚV svetle, predovšetkým má 100 - eurová bankovka použitá na zaplatenie za odvoz taxíkom dňa 18.02.2010 sériové číslo zhodné so sériovými číslami vyskytujúcimi sa na 100 - eurových bankovkách, ktorými obžalovaný opakovane zaplatil poškodenému dňa 15.02.2010.

V súvislosti s 1 ks falošnej papierovej bankovky nominálnej hodnoty 50 Eur so sériovým číslom V 20970229585, ktorou bolo poškodenému dňa 18.02.2010 platené za odvoz taxíkom na adrese Brestovany - Trnava a ktorú poškodený dňa 19.02.2010 vydal na účely trestného konania, tiež treba uviesť, že znaleckým posudkom Národnej banky Slovenska boli definované tie isté atribúty falzifikátu ako v prípade všetkých v tomto konaní zaistených 100 - eurových bankoviek.

Pokiaľ teda hodnotíme výpoveď poškodeného V. I. v súvislosti s výpoveďou svedka G. L., ďalej svedkov B. W. a V. W. je zrejmé, že obžalovaný aj 18.02.2010 vedel, že bankovky, ktorými platí za taxík poškodenému V. I., sú falzifikáty a platil nimi s úmyslom zameniť ich za pravé.

K výroku o treste

Odvolačný súd ustálil, že okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Poľahčujúcu okolnosť nezistil. Správne vyhodnotil prevyšujúce priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 270 odsek 2 Trestného poriadku je 7 rokov až 10 rokov. Po úprave za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) a za použitia ustanovenia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, 3 Trestného zákona je trestná sadzba 8 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 8,5 (osem a pol) roka. Taktiež správne postupoval, keď obžalovanému uložil spoločný a súhrnný trest odňatia slobody. Nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona : Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona : Ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona : Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer

páchateľa spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 odsek 13 Trestného zákona : Ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 353 odsek 8 Trestného poriadku : Trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

I. Pri ukladaní súhrnného trestu nestačí na hlavnom pojednávaní prečítať, postupom podľa § 269 Trestného poriadku, len odpis registra trestov, resp. v spise založené rozhodnutie o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného. Súd musí prečítať podstatný obsah trestného spisu, vo vzťahu ku ktorému sa ukladá súhrnný trest, a tak sa oboznámiť so všetkými okolnosťami, ktoré majú byť podkladom pre uloženie súhrnného trestu, a tiež aj s ostatnými rozhodujúcimi okolnosťami pre posúdenie prejednávaneho prípadu. Len z odpisu registra trestov, resp. z rozhodnutia nemôže súd objektívne zistiť, či sa na predchádzajúce odsúdenie vzťahuje, resp. nevzťahuje fikcia neodsúdenia (súd mohol rozhodnúť o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a táto okolnosť ešte nemusí byť zaevidovaná v odpise registra trestov). (Jtk 19/10, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/59/2010 zo dňa 22.6.2010)

V zmysle vyššie uvedenej legálnej definície pokračovacieho trestného činu (§ 89 ods. 19 Trestného zákona) sa za čas spáchania pokračovacieho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, považuje čas ukončenia trestného činu, t. zn. okamih, kedy bol ukončený posledný útok. (odôvodnenie R 94/2002)

K námietke obžalovaného, že mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k rozsudkom, ktoré uviedol vo svojom poslednom rozhodnutí Krajský súd v Trnave, je na mieste uviesť, že podstatný obsah spisu Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 5T/102/2008 a spisu Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 3T/22/2015 bol oboznámený na hlavnom pojednávaní zo dňa 2.11.2017.

K spisu Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 5T/102/2008 odvolací súd uvádza, že skutok bol spáchaný dňa 29.3.2006, čo je skôr, ako bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 2T/77/2008 v období od 30.9.2008 do 30.12.2008. Až neskôr došlo k spáchaniu skutku, ktorý bol prejednaný pred Okresným súdom Bratislava V. sp.zn. 7T/54/2016, pričom skutok bol spáchaný v období od 15.12.2014 do 7.1.2015. Doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 2T/77/2008 predstavuje upozornenie obžalovaného na jeho negatívne správanie, pričom táto skutočnosť vylučuje, aby skutok súdený pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp.zn. 5T/102/2008 bol vo viacčinnom súbehu so skutkom súdeným pred Okresným súdom Bratislava V. pod sp.zn. 7T/54/2016, ale ide o recidívu.

K spisu Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 3T/22/2015 je potrebné konštatovať, že trestné konanie bolo vedené pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý skutok sa stal v období od mesiaca 15.10.2006 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, kedy na výživu prispel a jún 2007, kedy prispel na výživu sumou 4979,-€ (150.000,-Sk), s výnimkou mesiaca október 2014, kedy uhradil sumu 80,-€ a s výnimkou obdobia od 09.03.2007 do 28.07.2009, kedy sa obvinený nachádzal v ÚVV a VTOS Leopoldov, pričom pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť voči dcére O., s výnimkou obdobia od 21.10.2012 do 02.09.2014, kedy sa nachádzal vo VTOS v Hirtenbergu v Rakúskej republike. Na mieste je uviesť, že pokračovací trestný čin predstavuje jediný skutok, ktorý je dokonaný momentom, kedy bol ukončený posledný útok. Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 3T/22/2015 bol doručený obžalovanému dňa 1.4.2016 a nadobudol právoplatnosť dňa 6.4.2017 v súvislosti so späťvzatím podaného odporu. Keďže ide o prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona je potrebné s poukazom na ust. § 122 ods. 13 Trestného zákona a ust. § 353 ods. 8 Trestného poriadku interpretovať výraz „doposiaľ“ uvedený v skutkovej vete trestného rozkazu, ktorý označuje dokonanie trestného činu, ako dátum 1.4.2016, kedy bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 3T/22/2015. Uvedený dátum nastal neskôr ako bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V. sp.zn. 7T/28/2015 dňa 6.5.2015, ktorý

predstavuje upozornenie obžalovaného na jeho negatívne správanie, pričom táto skutočnosť vylučuje, aby skutok súdený pred Okresným súdom Bratislava V. pod sp.zn. 7T/28/2015 bol vo viacčinnom súbehu so skutkom súdeným pred Okresným súdom Bratislava IV. pod sp.zn. 3T/22/2015, ale ide o recidívu.

V prejednávanej príhode bol skutok spáchaný v mesiaci február do 18.2.2010, skutok súdený pred Okresným súdom Bratislava V. pod sp.zn. 7T/54/2016 bol spáchaný v období od 15.12.2014 do 7.1.2015 a skutok súdený pred Okresným súdom Bratislava V. pod sp.zn. 7T/28/2015 dňa 15.2.2015. K spáchaniu uvedených skutkov došlo v období od doručenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 2T/77/2008 v období 30.9.2008-30.12.2008 do doručenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V. sp.zn. 7T/28/2015 dňa 6.5.2015. Z uvedeného je zrejmé, že uvedené skutky sa nachádzajú vo viacčinnom súbehu. Keďže pri uvedených skutkoch ide o viacčinný súbeh, okresný súd postupoval správne, keď uložil za uvedené skutky súhrnný trest.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že námietka obžalovaného nie je relevantná.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona : Ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Z hľadiska vnútroštátneho práva prichádza do úvahy zníženie v osobitnej časti Trestného zákona ustanoveného minima trestnej sadzby podľa ustanovení § 39 a § 118 Trestného zákona. Medzi "okolnosti prípadu" podľa osobitného zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona však patrí aj neprerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak nie sú prieťahy zavinené obvineným, v čom je styčný bod tejto zákonnej úpravy s čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 48 ods. 2 Ústavy, a zároveň premietnutie čl. 13 Dohovoru do právneho poriadku Slovenskej republiky vo vzťahu k dotknutému porušeniu práv obvineného. (R 46/2017, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Tdo 76/2015 zo dňa 13. septembra 2016)

K argumentu obžalovaného, aby súd prihliadol na mimoriadne zníženie trestu a to vzhľadom na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, je na mieste uviesť, že ide o právny inštitút, ktorý možno použiť len výnimočne. Z hľadiska ust. § 39 Trestného zákona nie je relevantná dĺžka času od spáchania skutku do právoplatného rozhodnutia o nich, ale pozornosť je potrebné zamerať na zisťovanie, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní alebo nie. Z obsahu spisu je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní a súdy postupovali v konaní s adekvátnou rýchlosťou, keďže v trestnom konaní bolo potrebné vypočítať väčší počet svedkov a vypracovať znalecký posudok, pričom k dĺžke konania prispel aj samotný obžalovaný, keď sa napriek riadne vykázanému doručeniu nedostavil na hlavné pojednávanie alebo si vôbec neprebral zásielku zo súdu, čo viedlo aj k tomu, že Okresný súd Trnava vydal na obžalovaného príkaz na zatknutie zo dňa 15.7.2016 (č.l. 617) a obžalovaný bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/158/2014 zo dňa 25.8.2016 (č.l. 630) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 5Tos/166/2016 zo dňa 22.9.2016 (č.l. 676). Z uvedeného je zrejmé, že námietka obžalovaného nie je dôvodná.

Krajský súd ustálil, že okresný súd správne zistil splnenie podmienok na uloženie spoločného trestu vo vzťahu k už právoplatnému rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/158/2014 zo dňa 22.11.2016 (v bode I.) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/92/2016 zo dňa 28.02.2017, ktorý výrok o vine vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom 1) nadobudol právoplatnosť dňa 28.02.2017.

Výrokmi o náhrade škody a o odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko neboli napadnuté odvolaním.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.